

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

в цих умовах, але також і зміна мікроструктури стінок вен органів і тканин в області травмованої кінцівки.

Матеріали і методи дослідження. Нами було вивчено будову вен шкіри, широкої фасції стегна, м'язів і вен (мала підшкірна та стегова). Всі ці вени мають загальний принцип будови: внутрішню оболонку з вираженою еластичною мембраною, середню і зовнішню.

Результати. Однак вени зазначених органів і тканин характеризуються своїми особливостями. Так, вени шкіри мають відносно тонку стінку, характеризується бідністю м'язових і еластичних елементів. Зовнішні границі цих вен зливаються з сполучною тканиною шкіри.

Висновки. Зіставляючи дані макро - і мікроскопічних дослідженні, слід зазначити в основному їх ідентичність. Однак виявлення на рентгенограмах чітких, добре сформованих колатералей відповідає розвитку максимально розширеного посудини з дуже тонкою стінкою. Надалі діаметр колатералей не збільшується, а починається потовщення стінок, яке відбувається в умовах фізичного навантаження протягом 90-120 днів.

ЕВОЛЮЦІЯ ОРГАНА ЗОРУ

Гамерська Б.В.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Матешук-Вацеба Л.Р.

*Львівський національний університет імені Данила Галицького,
кафедра нормальної анатомії*

Актуальність. Орган зору в ході філогенетичного розвитку пройшов складні еволюційні процеси, спрямовані на розвиток кращого пристосування ока до сприймання подразників навколишнього середовища. Враховуючи те, що онтогенез є коротким повторенням філогенезу, а також той факт, що вроджені патології органа зору становлять значну частку в структурі офтальмологічних захворювань, можна стверджувати, що докладне вивчення еволюції ока є доцільним для кращого розуміння природи їх виникнення та розробки сучасних методів терапії.

Мета. Представити схему еволюції органа зору. Провести порівняльну характеристику очей ссавців на прикладі органів зору білого щура, кролика та людини.

Матеріали і методи. Медичні джерела інформації, наукові статті; комплексний логічний аналіз. Білі щури та кролики, вирощені у віварії Львівського національного університету імені Данила Галицького, препарат ока людини.

Результати. Анатомічні особливості органів зору експериментальних тварин (білий щур, кролик) і людини є подібною, проте варто відзначити, що існують відмінності щодо шляхів кровопостачання очного яблука. У людини чітко сформовані мале і велике артеріальні кола райдужки, а у вказаних експериментальних тварин сформованим є лише велике артеріальне коло райдужки, у кроля чітко виділяється петляста капілярна сітка зіничного краю райдужки при повній відсутності малого артеріального кола. У білого щура петлі капілярної сітки зіничного краю райдужки є широкими, подекуди зливаються, тому у фаховій літературі трапляються повідомлення про наявність у тварини малого артеріального кола райдужки, але результати нашого дослідження ці дані не підтверджують.

Висновки. Розвиток і вдосконалення зорового аналізатора людини проходили впродовж тисячоліть у процесі еволюції (філогенетичний розвиток) та здійснюються під час індивідуального ембріогенезу на основі загального біогенетичного закону (онтогенетичний розвиток). У процесі дослідження очей ссавців виявлено, що при спільній схемі будови органа зору вони все ж мають певні відмінності, що свідчить про присутність явища дивергенції в еволюційних процесах.